

Име на защитената зона: Пирин

Код по Натура: BG0002126

Описание на района на проучване

ОВМ Пирин се намира в Югозападна България между долината на р. Струма на запад и р. Места на изток. Обхваща по-високата част на едноименната планина. На север седловината Предел го разделя от Рила, а на юг територията му се простира до Парилската седловина. Територията му изцяло обхваща национален парк "Пирин". В морфографско отношение планината се разделя на три дяла: северен, среден и южен. Основното било е с направление северозапад - югоизток и представлява главният водораздел между реките Струма и Места. Планината се характеризира със заострени върхове и стръмни и урвисти склонове. Най-старите скални комплекси в нея са метаморфни гранитогнайси, кристалинни шисти и мрамори. Около 62% от площта и е заета от палеозойски и мезозойски гранити и гранитоподобни скали. Варовиковата, включително на мраморизирани варовици, част е най-богата на ендемични растителни видове. На територията на Пирин има 186 езера, повечето от които с глациален произход, разположени по дъната на терасираните циркусни склонове на надморска височина 2 000 – 2 715 m. От почвите преобладават кафявите горски и планинските тъмноцветни горски, по-малки площи заемат планинско-ливадните и хумусно-карбонатните. Пирин планина е покрита основно с гори (71%) и високопланински ливади и открити пространства (10%). Тревните местообитания в алпийската зона са представени от съобщества на синкава гъжва */Sesleria coerulans/*, сребърник */Dryias octopelata/* и мрежовидна върба */Salix reticulata/* върху мраморна основа и съобщества на извита острица */Carex curvula/*, скална полевица */Agrostis rupestris/*, броловидна власатка */Festuca airoides/*, и др. върху силикатни терени, като и двата типа съобщества включват голямо разнообразие на растителни видове. Субалпийския пояс също е напълно развит с широко разпространение на формации от клек */Pinus mugo/*, сибирска хвойна */Juniperus sibirica nana/*, балканският зановец */Chamaecytisus absinthoides/*, синя боровинка */Vaccinium uliginosum/*, пенцесова власатка */Festuca penzesii/*, мощна власатка */Festuca valida/*, картъл */Nardus stricta/*, и др. Растителността в планинските езера е представена от езерен изоетес */Isoetes lacustris/*, теснолистна ежова главица */Sparagnum angustifolium/* и др. Иглолистният пояс е представен от съобщества на смърча */Picea abies/*, бялата мура */Pinus peuce/* и белия бор */Pinus sylvestris/* върху силикатни терени и от формации на черна мура */P. heldreichii/* и черен бор */Pinus nigra/* върху мраморни терени. Храсталаците в иглолистния пояс са представени от сибирска хвойна */Juniperus sibirica nana /*, балканският зановец */Chamaecytisus absinthoides/* и обикновена боровинка */Vaccinium myrtillus/*, а тревните местообитания са представени от съобщества на чернееща власатка */Festuca nigrescens/*, обикновената полевица */agrestis caoilleris/* и др. При надморска височина 900 - 1600 m. преобладават буковите гори */Fagus sylvatica/*. На пониска надморска височина преобладават широколистните гори от горун */Quercus dalechampii/*, обикновен габър */Carpinus betulus/* и мизийски бук */Fagus moesiaca/*. Флората на Пирин включва около 2000 вида растения, което е близо 50% от всички растителни видове описани в България.

Посочени са общо 5 пробни площадки на случаен принцип в защитената зона – 2 през юни 2009 и 3 през май 2012 г.

Резултати от проучването на орнитофауната

По време на полевите проучвания са установени 4 вида гнездящи птици, обект на опазване в защитената зона – черен кълвач, горска чучулига, ястребогушо коприварче и червеногърба сврачка. Също така бе наблюдавана една черна каня. Видът не е описан в стандартния формуляр за защитената зона.

При допълнителни посещения на територията на защитената зона като цяло не са отбелязани значими промени в състоянието на гнездовата орнитофауна в сравнение с периода около 2007 г., макар цялостни проучвания върху гнездовите популации и местообитанията на птиците, предмет на опазване да не са правени.

Бележки върху състоянието на местообитанията

Като цяло състоянието на местообитанията на видовете, предмет на опазване в защитената зона може да бъде определено като добро. В отделни части на зоната, особено там, където се развива ски туризъм, се наблюдават процеси на деградация на местообитанията (фрагментиране на горските масиви, нарушаване или изчезване на естествената тревна покривка, ерозионни процеси, застрояване или антропогенизиране на районите, увеличено безпокойство и др.).

Установени заплахи

Застрояване в по-ниските части на защитената зона, свързано с разрушаване или влошаване на местообитанията на видове, предмет на опазване

Увеличено безпокойство в местата с по-интензивно присъствие на хора